

Dedule Daiktavardis

Šienvartas as įejau pasiraikčio-
ti iš miško. Niske čulbejo paukštelių,
euro smagu. As įjau siuru miško take-
lių ir stouga pamačiuose namei.
O tas namelis, nukad nematytais: langai -
tai didžiulis a raidės, kaminas - u rai-
de, durys - pilnos pūrasytos 5 linkoniuosei,
o sienos - pūrasytos raidžių veiner e; kitur
ia. O as, net išsigandau pagalvojau gal
as sapnuoju, net pasitrynuau akis. Bet
ištikriųj prė mane stovėjo namelis. Pagal-
vojau ~~jei~~ o pamačiu, ~~jei~~ tai reikia
ir apšūrėti. Priejau pasibarskinau. Duris
atidare kazkoks dedule. As išsigandau,
net krūptelejau, bet išlemenau:

- Laba diena dedule, koks jūs tokis;
- O še esu Daiktavardis, - storm bal-
su atsaki dedė.
- Užiek pas mane , nesigediyk, - kiek plones-

babu pasakė.

čtő žiodrožinai ir neįėjau pas dide. Dėdė mane pavaisino arbata. iš rai diniu, produkcij. Paskui supliauškijo tris kartus rankomis. + Pamačiau, kad jau nė į Daiktavardžio stovi penki maxi žmogeliukai. Geriau išsiūrėjus pagalvojau, kad čia turbit bū linksmiuotes, nes visi žmogeliukai buvo apsirengę skirtingais rūbais ir iant rūbus užrašyta skirtingos galūnės.

Taiga pribėgęs nė manys vienės žmogeliukas suspigo:

- Iš pageidauji mergaitė!

čtő atsakiau:

- čtő pageidouti, niko nepageidauju, tik tu pasakyk, kas tu tokė?

Jis vel suspigo:

- Iš esu Daiktavardžio tarnas i linksmiuoti.

Pagaliau aš viska, supratau iš misiraminė.

Daiktavardis praineko:

- Kaip tu vadiniėsi, mergaitė? Kaip tu mokausi? dr nažisti tarkia kalbos daly su daiktavardži?

Iš pa grūtai atsakiau:

- Iš vadiniusi yt Gintarė, mokausi aš 5 b klasėje, esu pirmėnė, pu aš labai gerai^{as} pasistie daiktavardži, bet kartais maissosi linksmiuotes ir kai kurios linksmių galūnės.

Jis pasiskins:

- Nebijok viskas bus gerai, tu viskas suprasai, kai išklausysi mano pasakojimo.

Ir pradijo dide posakoti, neapsakojo apie save, apie linksmiuotes, i linksmius. Pasakojo taip ilgai, kad aš vos neužmigau, bet vis dėlto vi so, dr Daiktavardžio pasakojime išklausian. Daiktavardis baigė po savo pasakojimę, ir paklausė:

- Kie ar sepratai darbar apie linksmiuotes, i linksmius ka?

Supratau, dide, bet darbar man

laikas namo, nes jau balsiai sutemo.
otsakiam as.

Daiktavardis suplojo tris karus sube
go tarnai: it dede pasaki:

- Papuoškit karietę su t arkliais ir
pareveškit mergaitę namo, nes gali
naikyti miške! - supratot?

Visi ntarinių suneko:

- Įsakymas bus įvykdytas.

Aš nusilenkiam Daiktavardžiui ir
pasakiu:

- etau tuu didule už rinka, aš
nepasakosiu savo nutykį visiem.
Pats sedau i karietę ir īmatriavau
Bet ilgai dar galvojan apie.
Daiktavardis ir aš aš dar susitikiu
su juo.

Tarp ir baigesi mano pasirodė
vimas pas dedę Daiktavardį.

